

עת"א 47338/11/20 - יוסף אבו אלחיייר נגד שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בנצרת

עת"א 47338-11-20 אבו אלחיייר(אסיר) נ' שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים ואח'

לפני	כב' השופטת רננה גלפז מוקדי
עותר	יוסף אבו אלחיייר (אסיר)
נגד	
משיבים	1. שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים 2. מדינת ישראל

פסק דין

לפני עתירת אסיר (להלן: "**המבקש**") להורות למשיבים להביאו, טרם סיום תקופת מאסרו, למשרד הפנים לצורך הגשת בקשה להנפקת דרכון.

המבקש, הורשע בשנת 1970 ונידון לחמישה מאסרי עולם. בשנת 1983 נחתם בעניינו (ובעניינם של אחרים במסגרת עסקה לשחרור אסירים ושבוים המכונה "עסקת ג'יבריל הראשונה על ידי הרמטכ"ל דאז) כתב הקלה והמבקש שוחרר בתנאים, בין היתר איסור כניסה לישראל לצמיתות. ביום 25.5.17 נכנס המבקש, אז בן 74, לארץ, בליווי עורך דינו דאז, ונעצר באשמה של הפרת תנאי השחרור. המותב אשר דן בעניינו קבע כי עליו לרצות את מלוא תקופת המאסר אשר נגזרה עליו. המבקש הפנה להחלטת בית המשפט העליון מיום 13.12.17 ברע"ב 7155/17 יוסף בן חסן אבו אלחיייר נ' מדינת ישראל לפיה הורה בית המשפט העליון על שיחרורו ביום 11.12.2020. כעת, עותר המבקש להורות למשיבים להביאו למשרד הפנים על מנת שיוכל להנפיק דרכון לקראת שחרורו הצפוי ובכך יוכל הוא לצאת את גבולות הארץ ולהתאחד עם משפחתו המתגוררת ביוון.

לדברי המבקש, פניותיו נענו בתשובת קצין האסירים, כי יוכל לקבל תעודת מעבר בלבד וזאת על פי בירור שערך קצין האסירים במשרד הפנים.

ב"כ המבקש טען כי תשובת הגורמים המקצועיים במתקן הכליאה בו הוא מוחזק לפיה ניתן להנפיק למבקש רק תעודת מעבר הינה שגויה ועל כן עתר להסיע את המבקש לסניף משרד הפנים על מנת שהגורמים המקצועיים שם יבחנו את בקשתו לקבלת דרכון.

המשיבים טענו ביום 24.11.20 כי מברור שערכו עם גורמים במשרד הפנים עלה כי המבקש אינו זכאי לדרכון אלא

לתעודת מעבר בלבד ועל כן, ככל שיבקש העותר תעודת מעבר, יילקח לשם כך למשרד הפנים.

ביום 30.11.20 הודיע ב"כ המשיבים כי העותר נלקח למשרד הפנים והונפקה לו תעודת מעבר.

התגובה, הודיעה ב"כ העותר כי לעותר לא ניתנה האפשרות להגיש בקשה להוצאת דרכון, אלא רק תעודת מעבר, ועל כן, עומד העותר על בירור עתירתו.

בדיון היום, אחר ששמעתי את הצדדים, הגעתי לכלל מסקנה כי דין העתירה להתקבל.

העותר טען כי אכן נלקח למשרד הפנים, אולם הובא למסלול של הוצאת תעודת מעבר בלבד ולא התאפשר לו להגיש בקשה לקבלת דרכון. מנגד, חזר ב"כ המשיבים על טענתו כי בירור שנערך על ידי גורמי שב"ס מול משרד הפנים העלה כי ניתן להוציא לעותר תעודת מעבר בלבד, אולם לא הוגש כל מסמך המתעד בירור שכזה. מנגד, לא נסתרה טענת העותר כי לא ניתנה לו האפשרות להגיש בקשה לדרכון וגם לא ניתן טעם מדוע נעשה כך.

משלא נסתרה טענת העותר כי המשיבים מנעו ממנו את האפשרות להגיש בקשה לקבלת דרכון, ומאחר שהחלטה האם להנפיק לעותר דרכון מצויה בשיקול דעת משרד הפנים ולא בשיקול דעת המשיבים, מצאתי כי יש להורות למשיבים להביא את העותר בדחיפות, לא יאוחר מיום 6.12.20, פעם נוספת למשרד הפנים, על מנת שיוכל להגיש בקשה לקבלת דרכון.

יש להמציא החלטה זו בדחיפות לב"כ הצדדים ולעותר בעצמו.

ניתן היום, ט"ז כסלו תשפ"א, 02 דצמבר 2020, בהעדר הצדדים.